

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0004 van 9 januari 2013
in de zaak 1112/0673/A/4/0596

In zake:

de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ria HENS
kantoor houdende te 2930 Brasschaat, Bredabaan 161 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 mei 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 maart 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van 12 december 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een reclamespandoek.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 oktober 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde VERMEIREN die loco advocaat Ria HENS verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 7 oktober 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een banner tegen gevel van winkelpand van ongeveer 11,77m²”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat weigert op 12 december 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS

Het eigendom is volgens het goedgekeurde gewestplan gelegen in woongebied.

Het eigendom is noch in een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of goedgekeurde verkaveling gelegen, zodat op basis van de goede ruimtelijke ordening dient geoordeeld te worden of het gevraagde kan vergund worden.

Het eigendom is, volgens de configuratie van de percelen en de aanwezige bebouwing gelegen in een zone voor gegroepeerde bebouwing.

De gemeentelijke verordening inzake publiciteit stelt dat de oppervlakte van het gevelvlak gelijklopende publiciteit maximum 3m² mag bedragen. Het laagste punt van de publiciteit dient minimum op een hoogte van 2,5m ten opzichte van het voetpad geplaatst te worden en mag maximum 0,50m uitspringen tov het eigenlijke gevelvlak.

BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het eigendom paalt aan een voldoende uitgeruste openbare weg en het ingediende dossier is volledig. Het eigendom is bebouwd met appartementen, waarbij op het gelijkvloers rondom een binnenpleintje meerdere handelszaken voorzien zijn. Aan de voorgevel van een bestaand handelspand werd een reclamespanddoek met een oppervlakte van bijna 12 m² geplaatst binnen een metalen frame. Volgens de verordening mag de oppervlakte van publiciteit gelijklopend met de gevel, niet groter zijn dan 3m². De

aanvraag is niet in overeenstemming met de gemeentelijke verordening inzake publiciteit, en dient geweigerd te worden.

...

VRIJSTELLING

Artikel 5, 8° van het besluit van de Vlaamse Regering van 2000-05-05 en latere wijzigingen stelt dat voor het plaatsen van publiciteit kleiner dan 20m² en voor het uitvoeren van werkzaamheden of handelingen aan de buitenvlakken van een vergund gebouw, het advies van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar niet vereist is op voorwaarde dat de aanvraag gelegen is in woongebied in ruime zin.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Aan dit gedeelte van de [REDACTED] komen hoofdzakelijk eengezinswoningen voor, waarbij het aanbrengen van een reclamepaneel van 12m² aan de voorgevel van een bestaande en vergund winkelcentrum, in strijd met de gemeentelijke verordening inzake publiciteit, de goede plaatselijke ordening in gedrang brengt.

BESLUIT

Ongunstig.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 2011/12/12 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning.
..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 10 januari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 maart 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

" ...

ONDERWERP

De aanvraag betreft het regulariseren van een reclamespandoek. Het betreft een zeildoek (6m65 op 1m77) in een aluminium frame (6m90 op 2m02).

Het spandoek wordt voorzien op de gevel van een bestaande winkel. De winkel is gelegen in een bestaand winkelcentrum, dat gesitueerd is tussen de [REDACTED], de [REDACTED], [REDACTED] en de [REDACTED]. Tussen het winkelcentrum en de [REDACTED] ligt een parking. Het winkelcentrum is zo ontworpen dat de 'voorgevel' uitsteekt op de parking. Dit is de gevel waarop de reclame voorzien wordt.

...

LEGALITEIT

(1) De gemeente Brasschaat heeft een gemeentelijke verordening, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 26.08.1996. Hoofdstuk II van deze verordening heeft betrekking op publiciteit.

- *Artikel 2 stelt dat de verordening van toepassing is voor reclame die zichtbaar is vanop de openbare weg.*

Beroeper stelt dat voorliggende aanvraag niet zichtbaar is vanop de openbare weg. Dit standpunt wordt niet bijgetreden. Het bestaande winkelcentrum is georiënteerd naar de [REDACTED]. Voor de [REDACTED] bevindt zich een parking. Zowel vanop de openbare weg, als vanop de parking (die publiek toegankelijk is) is het spandoek zichtbaar. De verordening is bijgevolg van toepassing.

- Artikel 5.5.b stelt dat de totale oppervlakte niet groter mag zijn dan 3m² tenzij het schepencollege afwijkingen toestaat in functie van de grootte van het gevelvlak. In casus is het spandoek 11,77m², hetgeen niet in overeenstemming is met de verordening. Het schepencollege heeft geen afwijking toegelaten.
- Artikel 5.5.c stelt verder dat de afstand vanaf het voetpad tot het laagste punt van de publiciteit 2m50 dient te bedragen.
In casus wordt het spandoek op de gelijkvloerse verdieping geplaatst. De binnenpas ligt ca. 80cm boven de pas van de parking. Aansluitend op deze gevel bevindt zich een terras van een horecazaak. Het spandoek wordt voorzien op ca. 1m10 boven dit terras. De aanvraag is niet in overeenstemming met de verordening.

(2) Beroeper meldt dat de aanvraag volgens artikel 3.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 16.07.2010 vrijgesteld is van vergunning.

Deze redenering klopt niet. Artikel 4.2.6 VCRO stelt dat de gemeentelijke verordeningen die werden vastgesteld voor 1 september 2009 en die op grond van de mogelijkheden, voorzien in de vroegere regelgeving, een vergunningsplicht hebben ingevoerd voor van vergunning vrijgestelde handelingen, blijven geldig tot ze worden opgeheven. De verordening is bijgevolg nog van toepassing.

GOEDE RO

De aanvraag is strijdig met de geldende verordening. De toetsing met de goede ruimtelijke ordening zit daar grotendeels in vevat.

...

Na de hoorzitting van 6 maart 2012 beslist de verwerende partij op 8 maart 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De gemeente Brasschaat heeft een gemeentelijke verordening, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 26.08.1996. Hoofdstuk II van deze verordening heeft betrekking op publiciteit.

- Artikel 2 stelt dat de verordening van toepassing is voor reclame die zichtbaar is vanop de openbare weg.
Beroeper stelt dat voorliggende aanvraag niet zichtbaar is vanop de openbare weg. Dit standpunt wordt niet bijgetreden. Het bestaande winkelcentrum is georiënteerd naar de [REDACTED]. Voor de [REDACTED] bevindt zich een parking. Zowel vanop de openbare weg, als vanop de parking (die publiek toegankelijk is) is het spandoek zichtbaar. De verordening is bijgevolg van toepassing.
- Artikel 5.5.b stelt dat de totale oppervlakte niet groter mag zijn dan 3m² tenzij het schepencollege afwijkingen toestaat in functie van de grootte van het gevelvlak. In casus is het spandoek 11,77m², hetgeen niet in overeenstemming is met de verordening. Het schepencollege heeft geen afwijking toegelaten.
- Artikel 5.5.c stelt verder dat de afstand vanaf het voetpad tot het laagste punt van de publiciteit 2m50 dient te bedragen.
In casus wordt het spandoek op de gelijkvloerse verdieping geplaatst. De binnenpas ligt ca. 80cm boven de pas van de parking. Aansluitend op deze gevel bevindt zich een terras van een horecazaak. Het spandoek wordt voorzien op ca. 1m10 boven dit terras. De aanvraag is niet in overeenstemming met de verordening.

Beroeper meldt dat de aanvraag volgens artikel 3.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 16.07.2010 vrijgesteld is van vergunning.

Deze redenering klopt niet. Artikel 4.2.6 VCRO stelt dat de gemeentelijke verordeningen die werden vastgesteld voor 1 september 2009 en die op grond van de mogelijkheden, voorzien in de vroegere regelgeving, een vergunningsplicht hebben ingevoerd voor van vergunning vrijgestelde handelingen, blijven geldig tot ze worden opgeheven. De verordening is bijgevolg nog van toepassing.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag is strijdig met de geldende verordening. De toetsing met de goede ruimtelijke ordening zit daar grotendeels in vevat.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is niet in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag is in strijd met de gemeentelijke verordening m.b.t. publiciteit.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Het bestreden besluit is met een aangetekende brief van 29 maart 2012 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep bij de Raad, ingesteld op 14 mei 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt ingevolge artikel 4.8.16, § 1, lid 1, 1° VCRO over het vereiste belang.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 6 en 9 van de gemeentelijke verordening van 7 mei 1996, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 26 augustus 1996, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Verweerster treedt het standpunt van verzoeker dat de voorliggende aanvraag niet zichtbaar is vanaf de openbare weg niet bij op grond van volgende motivatie:

...

Met het standpunt van verweerster kan niet akkoord worden gegaan.

Zoals in het beroepschrift werd aangegeven geeft de publiciteit uit op vooreerst een terras van een naastgelegen handelszaak en vervolgens op de parking bij het winkelcentrum.

➔ *stuk 3: foto's vanaf de spandoek naar het terras en vervolgens de parking*

Uit niets blijkt dat de publiciteit zichtbaar is vanaf de openbare weg.

Integendeel door verzoekster worden foto's bijgebracht waaruit blijkt dat de publiciteit niet zichtbaar is vanaf de openbare weg.

➔ *stuk 2: foto's vanaf de [REDACTED] (openbare weg)*

De publiciteit is enkel zichtbaar voor de bezoekers van het winkelcentrum, bij het naderen van het winkelcentrum.

De parking is geen openbaar domein. De parking is enkel bestemd voor bezoekers van het winkelcentrum.

Er staat ook een slagboom op de parking aan het einde van de parking, aldus bij het afrijden van de parking.

Verweerster kon niet in redelijkheid oordelen dat de publiciteit zichtbaar is vanaf de openbare weg.

Ten onrechte wordt de gemeentelijke verordening van toepassing verklaard.

2.

Doordat de gemeentelijke verordening geen toepassing kan kennen, kan de aanvraag niet strijdig zijn met de bepalingen 5.5.b en 5.5.c (vermoedelijk wordt 9.5.b en 9.5.c bedoeld).

Met betrekking tot artikel 9.5.c. van de gemeentelijke verordening, wordt daarenboven ten onrechte geoordeeld dat de aanvraag niet in overeenstemming zou zijn met de verordening daar het spandoek wordt voorzien op ca. 1m10 boven het naastgelegen terras.

Artikel 9.5.c. legt op dat de afstand vanaf het voetpad tot het laagste punt van de publiciteit ten minste 2,5m moet bedragen.

Daar er geen sprake is van een voetpad, wat ook door verweerster wordt erkend, daar zij zelf stelt dat de spandoek wordt voorzien op ca 1m10 boven het terras, kan er geen schending van artikel 9.5.c. van de gemeentelijke verordening worden weerhouden, mocht de gemeentelijke verordening van toepassing zijn, quod non.

3.

De beslissing van verweerster is alleszins niet afdoende gemotiveerd.

Er ligt geen afdoende motivering voor om in redelijkheid te kunnen besluiten dat de publiciteit zichtbaar is vanaf de openbare weg, quod non.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de gemeentelijke bouwverordening inzake het aanbrengen van afschermingen en publiciteit, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 26 augustus 1996, niet van toepassing is.

Artikel 2 van de bedoelde gemeentelijke verordening bepaalt:

“Voor de toepassing van deze verordening wordt onder publiciteit verstaan de navermelde vormen van reclame en/of aankondigingen die zichtbaar zijn vanaf de openbare weg:

...

i) spandoeken, vlaggen en wimpels met reclame

...”

De verwerende partij overweegt dienaangaande in de bestreden beslissing:

“ ...

Het bestaande winkelcentrum is georiënteerd naar de [REDACTED]. Voor de [REDACTED] bevindt zich een parking. Zowel vanop de openbare weg, als vanop de parking (die publiek toegankelijk is) is het spandoek zichtbaar. De verordening is bijgevolg van toepassing.

...”

De foto's gevoegd bij de vergunningsaanvraag bevestigen overigens de vaststelling van de verwerende partij dat het betrokken spandoek zichtbaar is vanaf de openbare weg.

Het eerste onderdeel van het middel is ongegrond.

2.

In het tweede onderdeel betwist de verzoekende partij de strijdigheid van het aangevraagde met artikel 5.5.c. van de gemeentelijke verordening.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing:

“ ...

- Artikel 5.5.b stelt dat de totale oppervlakte niet groter mag zijn dan 3m² tenzij het schepencollege afwijkingen toestaat in functie van de grootte van het gevelvlak. In casus is het spandoek 11,77m², hetgeen niet in overeenstemming is met de verordening. Het schepencollege heeft geen afwijking toegelaten.*

- Artikel 5.5.c stelt verder dat de afstand vanaf het voetpad tot het laagste punt van de publiciteit 2m50 dient te bedragen.*

In casus wordt het spandoek op de gelijkvloerse verdieping geplaatst. De binnenpas ligt ca. 80cm boven de pas van de parking. Aansluitend op deze gevel bevindt zich een terras van een horecazaak. Het spandoek wordt voorzien op ca. 1m10 boven dit terras. De aanvraag is niet in overeenstemming met de verordening.

...”

De verwerende partij komt derhalve tot de conclusie dat het spandoek strijdig is met artikel 5.5.b. en met artikel 5.5.c. van de gemeentelijke verordening. De verzoekende partij betwist enkel de strijdigheid met artikel 5.5.c en laat het motief dat het aangevraagde strijdig is met artikel 5.5.b, zonder kritiek.

Artikel 5.5.b van de gemeentelijke verordening bepaalt dat de totale oppervlakte van het spandoek niet groter mag zijn dan 3 m². De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vast dat de totale oppervlakte van de spandoek 11,77m² bedraagt en derhalve strijdig met de verordening.

Uit artikel 4.3.1, § 1 VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

Het weigeringsmotief op grond van artikel 5.5.b van de gemeentelijke verordening volstaat derhalve om de bestreden beslissing te dragen.

De eventuele gegrondheid van kritiek op het bijkomend en derhalve overtoollig weigeringsmotief op grond van artikel 5.5.c. van de verordening kan niet tot de onwettigheid van het bestreden besluit leiden.

Het tweede onderdeel van het middel is onontvankelijk.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van “de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, met name artikel 4.3.1, §1 en §2 en de uitvoeringsbesluiten, het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, met name artikel 19, alsmede de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Doordat wordt besloten dat de aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet kan worden aanvaard daar de aanvraag strijdig zou zijn met de geldende verordening.

Terwijl er van een strijdigheid met de geldende verordening geen sprake is (middel 1), terwijl er niet op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom er een schending zou zijn van de goede ruimtelijke ordening, terwijl de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschonden.

Artikel 4.3.1, §1 en §2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) luidt als volgt:

...

In voorliggende zaak is er geen sprake van een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg noch een verkavelingsvergunning.

Verweerster stelt terecht in het bestreden besluit dat de aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Ten onrechte oordeelt verweerster dat de aanvraag strijdig zou met de geldende verordening en de toetsing met de goede ruimtelijke ordening daar grotendeels zou in vevat zitten.

Onder middel 1 wordt uiteengezet dat de geldende gemeentelijke verordening geen toepassing kent.

Op basis van een strijdigheid met de geldende verordening kan niet geoordeeld worden dat de aanvraag niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening.

De gemeentelijke verordening kent immers geen toepassing.

De publiciteit is niet zichtbaar vanaf de openbare weg (zie supra 1^e middel).

2.

Verweerster oordeelt niet op afdoende wijze waarom de aanvraag onverenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening (quod non).

Verweerster beperkt zich tot een vage nietszeggende algemene stijlclausule.

Mocht de aanvraag strijdig zijn met de geldende verordening, quod non, wordt op geen enkele wijze gemotiveerd waarom de toetsing met de goede ruimtelijke ordening grotendeels in de geldende verordening zou zitten vevat.

Dit blijkt uit niets en wordt alleszins op geen enkele wijze gemotiveerd.

Er wordt op geen enkele wijze gemotiveerd op basis van welk beginsel / criteria, waarvan sprake in artikel 4.3.1, §2 VCRO, de aanvraag niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening zou worden bevonden.

Verweerster komt niet op een afdoende gemotiveerde wijze tot het besluit dat de aanvraag niet in overeenstemming zou zijn met de goede ruimtelijke ordening (quod non)

Verweerster kan niet op zorgvuldige noch op redelijke wijze besluiten dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening zou schenden, quod non.

De bestreden beslissing is niet afdoende gemotiveerd.

3.

Ten onrechte oordeelt de deputatie op volstrekt algemene en niet gemotiveerde wijze dat de aanvraag de goede plaatselijke ordening in het gedrang zou brengen (quod non).

Bij de beschrijving van de bouwplaats wordt door het college geoordeeld dat het eigendom bebouwd is met appartementen, waarbij op het gelijkvloers rondom een binnenpleintje meerdere handelszaken voorzien zijn.

Het aanbrengen van een reclamepaneel van 12m² aan de gevel van een bestaand en vergund winkelcentrum brengt de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang.

Te meer daar deze gevel uitgaat op vooreerst een terras en vervolgens op de parking die bestemd is voor de bezoekers van het winkelcentrum.

Vlakbij bevindt er zich bovendien publiciteit van naastgelegen handelszaken.

->stuk 4: foto's van publiciteit van andere handelszaken, vlakbij de spandoek (waaronder [REDACTED])

Zo bevindt er zich op de overdekking van de winkelkarretjes, zich bevindende aan de ingang van de parking, grote publiciteit van [REDACTED].

De aanvraag past wel degelijk binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing.

De aanvraag is volstrekt verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

*De onder middel 2 aangehaalde wetsbepaling en beginselen van algemeen bestuur worden geschonden.
..."*

Beoordeling door de Raad

Uit de bespreking van het eerste middel is reeds vastgesteld dat het weigeringsmotief op grond van artikel 5.5.b van de gemeentelijke verordening volstaat om de bestreden beslissing te dragen en dat dit motief zonder kritiek blijft van de verzoekende partij.

De verzoekende partij kan derhalve niet gevolgd worden dat er geen sprake zou zijn van "een strijdigheid met de geldende verordening".

De grief van de verzoekende partij aangaande de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, die, volgens de verzoekende partij noch deugdelijk, noch afdoende zou zijn, is gesteund op de foutieve premisse dat het aangevraagde niet strijdig zou zijn met de gemeentelijke verordening.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Ingrid VAN AKEN

Nathalie DE CLERCQ